

[Indenrigsministeren]

af de enkelte afdelinger, alt afhængig af opgavernes omfang, og at der ikke efter ændringernes gennemførelse vil være for stor skævhed mellem de enkelte magistratsafdelingers sagsområder.

Indenrigsministeren tilføjede, at det altid havde været indenrigsministeriets holdning, at man ved bedømmelsen af hensigtsmæssigheden af en foreslået ændring i styrelsesvedtægten måtte lægge betydelig vægt på kommunalbestyrelsens skøn.

Indenrigsministeriet kan henholde sig her til og understreger, at der altså er en meget vid margen for den enkelte kommunalbestyrelse til at skønne over administrationens – i magistratskommuner magistratsafdelingernes – hensigtsmæssige indretning. Indenrigsministeriet vil dog ved stadfæstelse af ændringer af kommunernes styrelsesvedtægt og særlig, når der er tale om ændring af en magistratskommunes styrelsesvedtægt, være opmærksom på, om der ved ændringen etableres en urimelig fordeling af områder mellem de enkelte magistratsafdelinger.

Man gik herefter til dagsordenens punkt 4, som var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af landsbyerne.

[Af Svend Erik Hovmand (V) m.fl.]

Beslutningsforslag nr. B 77. Fremsat 20/4 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Erik Holst):

Venstres forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af landsbyerne har jo til formål at sikre bedre levevilkår for de mennesker, der bor i landsbyerne og i landdistrikterne. Det sigte er regeringen meget enig i, og det var netop motiveringen for, at der blev nedsat en landsbykommission i 1978. Kommissionens betænkning offentliggjorde vi i 1981, og hovedindholdet af betænkningen er refereret i Landsplanredegørelsen 1981, hvortil jeg kan henvise.

Kommissionens hovedkonklusion er, at sikring af landsbyerne bedst vil kunne ske gennem kommuneplanlægningen og den de-

bat, der i forbindelse hermed foregår mellem borgere og myndigheder. Kommissionen konstaterer derudover, at kommunalbestyrelserne har kompetence til og mulighed for at påvirke landsbyernes vilkår. Der foreligger med kommissionsbetænkningen et betydeligt bedre grundlag for myndighedernes stillingtagen til landsbyernes situation, end man før har haft. Der er tilvejebragt en hel række forslag, som kommunerne kan anvende direkte, i betænkningen.

Umiddelbart efter at betænkningen blev offentliggjort, har regeringen sendt den ud til kommunalbestyrelser, amtsråd og hovedstadsrådet, og vi har opfordret til, at de bruger kommissionens forslag og anbefalinger i det fortsatte arbejde med den fysiske og økonomiske planlægning.

Regeringen har desuden iværksat en høring af de berørte myndigheder og organisationer, og jeg har netop modtaget en foreløbig sammenfatning af de indkomne udtalelser, som nu vil blive behandlet i miljøministeriet.

Landsbykommissionens arbejde er indgået ved godkendelsen af regionplanerne i september 1981, og i Landsplanredegørelsen fra samme år har jeg i øvrigt redegjort for regionpangodkendelserne, herunder for, hvorledes folketingets dagsorden af 29. januar 1980 om landsbyerne og de små bysamfunds fremtidsmuligheder er indgået i regionplangodkendelserne.

Jeg mener, at det ved godkendelserne af regionplanerne er lykkedes at skabe en rimelig balance mellem de mange hensyn, der gør sig gældende, når man skal sikre rimelige vilkår for de mange mennesker, der bor i landsbyerne og i landdistrikterne.

Over hele landet er kommuneplanarbejdet nu godt i gang, og det er mit indtryk, at kommunalbestyrelserne er blevet meget opmærksomme på landsbyernes problemer, som diskuteres livligt med borgerne forud for udarbejdelsen af kommuneplanerne.

Efter den interesse, som landsbykommissionens forslag har vakt ude omkring, er der næppe tvivl om, at landsbyernes situation vil indgå med stor vægt i den diskussion, der finder sted.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, er det min opfattelse, at de godkendte regionplaner giver kommunalbestyrelserne gode muligheder for på baggrund af kommune-